Cercul

Mergeam pe drum. Era luna, asa, toamna.
Si mã ajunge din urma si trece pe langa mine
Un cerc.
O tuturiga mare de fier. Un cerc
Care mergea singur pe linie.
M-am uitat în urma: I-o fi aruncat cineva?
L-o fi dat de-a tuturiga
Nimeni...
Si, la urma, cine se-l azvarle,
Ca era mare si greu - ca o sina de roata
de car.

Mã uit inainte; cercul isi vedea de cale.
Se-nvartea repede, repede si facea praf.
Tocmai atunci vine al lui Calota, de la deal
- Il vazusi, mã?
- Il vazui. Si incepe sã se-nchine.
Ce-o fi cu el, de la ce butie o fi scapat,
Numai Spanu, mai are butii de vin asa de mari,
Pleca si se varsa putina...
Ne miram noi asa si ne dam cu parerea,
Asta al lui Calota se facuse alb, il cam
speriase

Dracovenia,
Si mai apare si Gligorie.
- Il vazusi, mã?
- Nu-l vazui. Ce sã vad?
- Cercul?
- Care cerc?
Ghita al lui Calota s-a aplecat si i-a aratat
Urma în tarana. Lasase o urma ca de roata
de car.
-E, cate urme de roti nu sunt pe drum!

Cercul a trecut, asa, valantoace, prin tot
satul.
Unii iI vedeau, altii nu.
Asa, cam din trei, pe langa care trecea,
Doi iI vedeau, unul nu...
Stand noi asa, auzim iar Vuuuu - vuu! Uuu!
Uuu!
Cam cum face o vuva mare...
Si vedem nori de praf...
- Dati-va la o parse, ca vine... Se-ntoarce...
Venea cercul de la deal, parca se inrosise putin
De-atata alergat, de-atata inspectie în
Comuna Bulzesti...

Venea dinspre Pradatorul, trecuse ozaca
prin Fratila
L-am apucat de mana pe Gligorie:
- Il vezi, mã?
- Ce sã vad?
- Cercul
- Care cerc?
- Asta de trece acum pe langa noi?
Tu n-auzi ca se cutremura pamantul, vuieste,
scoate praf...

- Nu trece nimic. N-aud nimic. Nu vad nimic.

Cercul s-a apropiat... i-am luat seama: sã fi zis
Ca e roata de cabrioleta? nu, ca n-avea spite...
Si prea lumina... E asa ca o aoreola de sfant...
Ca si când capul vreunui sfant s-ar fi rostogolit
în praf
Si aoreola lui il poarta ca o sina...
Si-l imbraca în stralucire...
Mergea vajaind... Si se infierbantase de-atata
invartit,
Scotea scantei, când se atingea de cate
o piatra.
Prin Seculesti, acum era aici la Gura Racului
si precis
Voia sã meargã ,si-n Natarai la vale...

M-am dat mai aproape si i-am simtit damful:
mirosea a
Rotund perfect. A geometrie... a spuma
de geometrie,
Adica esenta esentelor...
Am cazut în genunchi,
Asa de usor si de delicat atingea pamantul
Plin de gloduri, al satului.
Ba, calca prin Bulzesti, parca-ar fi mers
Pe luna, tu-i mama masii!
Mã trecusera fiorii si aproape sã-mi dea
lacrimile
De atata cinste si minune.

- E, acum iI vazusi? L-am mai intrebat odata
Pe Gligorie, care-si scotea pamantul
de sub unghii
Cu un chibrit.
- Ce sã vad?
- Cercul.
- Care cerc?
- Atunci... du-te unde plecasi, ba orbetule!
Ca eu n-am ce discuta cu astia, care nu vad
decât
Ce le arata muierea!
- Hai, mã, iI trag pe-al lui Calota...
Avusei noroc mare cu tine,
Ca fusesi aici... ca altfel,
Ne-ar fi povestit cercul în toata lumea,
Ce orbeti sunt în comuna asta.

Povestea cu cercul de foc, venit în inspectie
A circulat mult la noi, din gura în gura.
N-a reusit s-o stinga nici razboiul al doilea,
Abia mai tarziu, cu prefacerile, a trecut
pe planul doi

Si, pana la urma, au biruit ai care nu-l
vazusera.